

et ganske konkret område, som jeg har beskrevet det.

Kl. 22.15

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det var da godt, at vi fik klaret, hvor det går op og ned.

Men det, jeg spurgte fru Marianne Jelved om, var, om tallet fra 12.000 til 6.000 ikke kan betragtes som et fald. Normalt i min optik er fra 12.000 til 6.000 et fald. Så kan man altid diskutere, hvad baggrunden er for faldet, men fru Marianne Jelved må da erkende, at 12.000 er større end 6.000.

Så fik jeg et beløb på 240 mio. kr. for forøgelsen af introduktionsydelsen. Så vil jeg spørge fru Marianne Jelved, som holder meget fast på familiesammenføringsreglerne, om man vil ændre det fra 24 år til 21 år. Mener fru Marianne Jelved slet ikke, at der vil komme flere, der vil familiesammenføres, hvis man ændrer reglen fra 24 til 21 år? Hvis ikke det er tilfældet, hvorfor skulle man så ændre den? Så må den jo egentlig være god nok.

Det er vel egentlig et konkret spørgsmål, som fru Marianne Jelved kan give et svar på.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det vil jeg også meget gerne. Jeg er fuldstændig enig i, at 12.510 er højere end 6.070, nu læser jeg de to tal op her fra tabellen. Jeg er helt, helt enig i, at det er et fald. Det, jeg synes er interessant, er, at ifølge UNHCR's hjemmeside, som jeg står med i hånden, fra februar i år har Danmark modtaget 2,2 pct. af asylansøgerne til EU i gennemsnit fra 1990 til 2003. Ifølge denne hjemmeside modtager Danmark i gennemsnit 2 pct. af asylansøgerne i 2002 og 2003. Jeg tager kun tallene herfra. De viser jo, hvordan asylansøgetallet er faldet i Europa som helhed. Jeg har ikke regnet tallene efter, jeg tager dem for pålydende.

Det er da rigtigt, at hvis man ændrer 24-årsreglen og tilknytningskravet for statsborgere til 21 år, så vil vi få flere familiesammenføringer. Så siger vi, at vores betingelse for at sige ja til det er, at de bliver forsørgt uden om det offentlige, og at de skal lære dansk.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil meget hellere spørge om familiesammenføring, for jeg synes jo, at det er utrolig interessant med De Radikale. Hvad er det, De Radikale

vil tilbage til? Det er jo egentlig bare de gamle regler, der var, da de selv sad i regering, da fru Marianne Jelved sad ved roret, hvor man lukkede op for alt, og hvor man fuldstændig lukkede øjnene for, hvordan man familiesammenførte.

Vi har oplevet masser af debatter her i salen, hvor det har været stort set umuligt at få De Radikale til at erkende, at der overhovedet fandtes tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber. Det var bare med at få så mange som muligt herop og vise det store hjerte.

Men hvad er det for et hjerte, der skal vises? Det er bare en ladeport, der skal åbnes, fordi fru Marianne Jelved åbenbart tror på, at det er det, der skaffer stemmer. Jeg må jo tro, at det er sådan det hænger sammen, for jeg kan jo kun se, at fru Marianne Jelved vil tilbage til den gamle politik, hvor vi åbner den store ladeport.

Er det det, der ligger bag De Radikales holdninger?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu er der noget, man måske skal være radikal for helt at forstå. Vi fører ikke politik for at hente stemmer. Vi fører politik, fordi vi mener, at noget er rigtigere end noget andet. Så håber vi, at der er andre, der er enige med os i den prioritering.

Vi mener, at danske statsborgere, og det er der, vandene skilles mellem Venstre og Det Radikale Venstre, skal have lov at bo i Danmark med deres familier. Så vil vi også gerne have fælles EU-regler, og derfor tager vi så 21-årsreglen, som kommer fra EU.

Det er ikke at lukke nogen ladeport op. Det er et princip om nogle borgerrettigheder i et demokrati, nemlig at når man er statsborger, har man et helle i verden. Det er i det land, som man er statsborger i, og der kan man altid komme med sin familie.

Sådan et samfund vil Det Radikale Venstre gerne have, men det vil Venstre ikke.

Kl. 22.20

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan da starte med en bekendelse, og det er faktisk mit store barndomstraume, nemlig at jeg er vokset op i en radikal familie. Det er ikke noget, jeg normalt praler af, jeg plejer gerne at kalde det mit barndomstraume. Så jeg tror godt, jeg forstår De Radikale, for jeg er faktisk jævnlige sammen med dem.